

Het gaat met ons „swien” beregoed . . . Het traject Veenhuizen-Onstwedde wordt zonder grote problemen afgelegd. Vlak voor de Glethe is het echter goed mis! De aardappelen links van de weg op de Es, staan er blijkbaar tè goed bij. Bijna net zo goed als de aardappels van die Onstwedder boer, die met z'n arbeider bij het aardappelland kwam en zei: „Zet doe dien fietse man teegn dei stam, den zet ik hom teegn dizze aan!”

Maar goed, ons swien ziet de aardappels en stormt erin voor we het goed en wel in de gaten hebben. Daar staan we dan met onze „stuurstokjes” („wenen” als U dat beter begrijpt), anno 1927.

Gelukkig voor ons is er volk genoeg op de akker en zij vormen een gesloten front. V.l.n.r. zien we: Roelf Bruggers uit Veenhuizen, zijn zoon Luken, zijn zoon Elze, en het personeel t.w. Berend Hensens, Harm Haan, Harm Mölling, Marchien Knolhoff en Annie van der Heide-Mölling. Vooral dank zij de dwingende blikken van Harm en Marchien keert ons varken op haar schreden terug. We kunnen weer verder.

12

